

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl samosoudkyní JUDr. Miladou Haplovou ve věci žalobce **P. U.**, bytem, Slovenská republika, proti žalované **České správě sociálního zabezpečení**, se sídlem Křížová 25, 225 08 Praha 5, o invalidní důchod, o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 11.10.2012, č.

t a k t o :

I. Žaloba se zamítá.

II. Žalované se nepřiznává náhrada nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Rozhodnutím ze dne 11.10.2012, č. žalovaná zamítla námitky žalobce a rozhodnutí České správy sociálního zabezpečení ze dne 11.6.2012 potvrdila. Potvrzeným rozhodnutím ČSSZ zamítla pro nesplnění podmínek § 38 zák. č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění, ve znění pozdějších předpisů a s přihlédnutím k čl. 46 nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 883/2004 žádost o invalidní důchod, neboť podle posudku OSSZ Karviná ze dne 18.4.2012 není účastník řízení invalidní, protože poklesla jeho pracovní schopnost pouze o 20%. V námitkách žalobce vyslovil nesouhlas se zamítnutím žádosti o invalidní důchod i s posudkem o invaliditě, poněvadž jeho zdravotní stav je velice špatný a z lékařských zpráv jednoznačně vyplývá, že trpí větším počtem závažných onemocnění. Došlo k nedostatečnému konkretizování a odůvodnění míry poklesu pracovní schopnosti, odkázal na rozsudky NS Slovenské republiky a domáhá nového posouzení svého zdravotního stavu. Žalovaná přezkoumala napadené rozhodnutí vzhledem k námitkám žalobce a posoudila jeho invaliditu podle § 5 písm. j) a § 8 odst. 9 zák. č. 582/1991 Sb. Z posudku o invaliditě ze dne 31.8.2012 vyplývá, že účastník řízení není invalidní podle § 39 odst. 1 zákona č. 155/1995 Sb., neboť míra poklesu pracovní schopnosti z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu byla určena ve výši 20%,

když rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu s nejvýznamnějším dopadem na pokles pracovní schopnosti je zdravotní postižení uvedené v kap. VI, položce 9, písm. b) přílohy k vyhl. č. 359/2009 Sb., o posuzování invalidity, pro které stanovila míru poklesu pracovní schopnosti ve výši 20%, na dolní hranici rozmezí v uvedené položce (20%-40%).

Žalobou ze dne 14.12.2012 se žalobce domáhá přezkoumání rozhodnutí a svého zdravotního stavu a opětovně poukazuje na to, že jeho zdravotní stav je delší dobu velmi špatný, což vyplývá ze zdravotní dokumentace, kterou však žalovaná nevzala do úvahy. Trpí vícero závažnými chorobami, které vyplývají z hospitalizační zprávy z nemocnice. Považuje rozhodnutí za nepřezkoumatelné pro nedostatek odůvodnění míry poklesu pracovní schopnosti a jeho zdravotní stav nebyl objektivně zhodnocen. Spodní hranice procentního rozmezí nebyla řádně vysvětlena a zdůvodněna. Odvolává se na judikáty Nejvyššího soudu SR a domáhá se, aby soud napadené rozhodnutí zrušil a věc vrátil žalované k dalšímu řízení.

Soud vyžádal a provedl důkaz posudkem Posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí (dále jen „PK MPSV“) v Brně ze dne 13.6.2013. Posudková komise za účasti odborného lékaře – neurologa hodnotila zdravotní stav na základě lékařských nálezů v posudkové dokumentaci, dokumentaci k námitkovému řízení, včetně lékařských nálezů připojených k námitkám k žalobě a posudku o invaliditě ze dne 15.11.2011. Zasedání komise nebyl žalobce přítomen, když podkladová dokumentace byla dostatečná k projednání v nepřítomnosti a přijetí posudkového závěru. Podle obsahu posudku se posudková komise seznámila s propouštěcí zprávou FN Prešov po hospitalizaci od 5.10.2011 do 14.10.2011, od 11.9.2012 do 20.9.2012. Lékařské nálezy, které komise hodnotila, uvedla a cituje z nich ve svém posudku. Podle posudkové komise je rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu postižení cév a nervů horních končetin oboustranně z vibrací. Klinicky se projevovalo ve formě syndromu karpálního tulenu oboustranně I. – II. stupně s obrazem sekundární polyneuropathie horních končetin oboustranně a ve formě sekundárního Raynaudova syndromu stran cévní složky postižení. Nález byl konstantní při opakovaných vyšetření, RTG vyšetření rukou v normě, laboratorně bez nálezů patologie. Stav byl hodnocen oddělením pracovního lékařství FN Prešov jako ohrožení nemoci z povolání. Tíži funkčního postižení lze kvalifikovat jako lehké až středně těžké bez závažné poruchy motorických funkcí končetin s lehkým postižením funkce obou horních končetin s omezením některých denních aktivit. Na zdravotním stavu participoval zánět šlach na horních končetinách oboustranně, epikondylitis oboustranně, tendovaginitis oboustranně. Jednalo se ale o lehké funkční postižení, které odpovídalo poklesu pracovní schopnosti ve výši 15%. Zjištěný zdravotní stav neodpovídal středně těžkému až těžkému funkčnímu postižení s těžkým postižením více úseků páteře, s funkčně významným neurologickým nálezem, s těžkým poškozením nervů, závažnými parézami, svalovými atrofiemi a poruchou hybnosti končetin. S přihlédnutím k celkovému klinickému stavu, objektivnímu klinickému nálezu a výsledkům pomocných vyšetření prokazujících tíži zdravotního postižení jako lehké až středně těžké funkční postižení komise volila dolní hranici procentuální hodnoty míry poklesu pracovní schopnosti, tj. 20% podle kap. VI, položky 9b vyhl. č. 359/2009 Sb. Pokud se týká námitek ve vztahu k posouzení invalidity mezi ČR a SR, posudková komise uvedla, že se dosti liší, procentní míry poklesu pracovní schopnosti nejsou vzájemně srovnatelné a porovnatelné. Proto nelze akceptovat argumentaci, že na území SR byla míra poklesu pracovní schopnosti stanovena 45%. Posudkový závěr vychází ze zjištěného zdravotního stavu, o němž nejsou důvodné pochybnosti v rozsahu, který je dostatečný pro použití posudkových kritérií stanovených v ČS právních předpisech. Posudkový závěr posudkové komise je ve shodě se závěrem posouzení lékaře OSSZ a posouzení lékařem v námitkovém řízení. Posudková

komise uzavřela, že k datu vydání napadeného rozhodnutí nebyl invalidní podle § 39 odst. 1 zák. č. 155/1995 Sb., ve znění účinném od 1.1.2010, nešlo o pokles pracovní schopnosti z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nejméně o 35%.

K nařízenému jednání se žalobce nedostavil, nežádal odročení jednání či stanovení jiného termínu jednání, soud proto žalobu projednal a rozhodl v nepřítomnosti žalobce.

Žalovaná navrhl, aby soud žalobu zamítl vzhledem k závěru v posudku PK MPSV v Brně ze dne 13.6.2013.

Na základě shora provedených důkazů dospěl soud k závěru, že žaloba není důvodná. Zásadní žalobní námitku spočívající v nesprávném posouzení zdravotního stavu posuzujícími lékaři v ČR, na rozdíl od lékařů SR soud posuzoval podle posudku PK MPSV se sídlem v Brně, který si vyžádal. V posudku ze dne 13.6.2013 se posudková komise zabývala zdravotním stavem žalobce podrobně a hodnotila ho na základě všech lékařských nálezů doložených do dne jejího zasedání a lékařské nálezy, k nimž přihlédla a jejichž závěry hodnotila z hlediska funkčnosti, v posudku uvedla a závěry z nich citovala. Dospěla k závěru, že z důvodu rozhodující příčiny dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu, postižení cév a nervů horních končetin oboustranně z vibrací je z hlediska funkčního lehké až středně těžké bez závažné poruchy motorických funkčních končetin, s lehkým postižením funkce obou horních končetin s omezením některých denních aktivit. Posudková komise se v posudku vyjádřila i k námitce žalobce týkající se posuzování zdravotního stavu uchazeče o důchodovou dávku v ČR a SR, uvedla pokles pracovní schopnosti ve vztahu k zánětu šlach na horních končetinách oboustranně, který by podle ČS předpisů činil 15%. Nejde o invaliditu. Zhodnocení zdravotního stavu podle soudu posudková komise provedla podrobně, zdůvodnila, proč zdravotní stav nelze hodnotit pro posuzovaného příznivěji, neboť nejsou naplněna posudková kritéria pro použití jiného písmene položky. Rozhodující příčinu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu posudková komise hodnotí přesvědčivě, objektivně, proto soud pojal posudek jako rozhodující důkaz pro posouzení žaloby. Závěr posudku, že k datu vydání napadeného rozhodnutí nebyl žalobce invalidní podle § 39 odst. 1 zákona o důchodovém pojištění, činí napadené rozhodnutí žalované správným a v souladu se zákonem. Soud proto žalobu ve smyslu ust. § 78 odst. 7 s.ř.s. zamítá.

Žalobce nebyl ve věci úspěšný, žalovaná nemá právo na náhradu nákladů řízení ze zákona, soud proto rozhodl tak, jak je uvedeno ve výroku shora a nepřiznal mu náhradu nákladů řízení (§ 60 odst. 1, 2 s.ř.s.).

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Brně dne 16. července 2013

JUDr. Milada Haplová, v.r.
samosoudkyně